

er en Ting, man kunde tale om, hvorvidt der kunde fastsættes Lønningstillæg efter Aldersgrænser, men jeg tror, at den Slags Ting vil tage for megen Tid, og det er neppe heller nødvendigt nu, da der kun er Tale om en midlertidig Lønningsforbedring.

J. Sørensen: Jeg kan ikke give de foreliggende Lovforslag min Tilslutning, og dertil har jeg flere Grunde, som jeg mener det rettest at udtale her i Tinget. Jeg synes for det første, at saa længe vi staa i den nuværende finansielle Stilling, og saa længe det endnu er usikkert, hvorledes det gaar med de nye Skattelove — der ymtes endog om, at vi ikke faa dem —, er det ikke rigtigt at vedtage Lønforhøjelser til et dog ret betydeligt Beløb. Jeg har ikke saa meget at sige til Lovforslagenes Realitet. De paagældende Lærere og Embedsmænd trænge muligvis til nogen Lønforhøjelse. Nu kaldes disse Løntillæg ganske vist for midlertidige, men vi vide alle, at et midlertidigt Løntillæg kommer man ikke bort fra, i alt Fald ikke i den Forstand, at man faar noget mindre i Stedet. Vi ere altsaa sikre paa, at mindst den Udgift, vi nu beslutte os til, bliver den endelige. Og her vil jeg gøre den Indvending mod det ene af Lovforslagene, som har været omtalt baade af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) og det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), nemlig at der kan blive Spørgsmaal om Besparelser paa Universitetets Budget. Det var jo en af de Ting, som Sparekommissionen beskæftigede sig med. Den mente, at der vilde kunne finde ret betydelige Besparelser Sted ved Universitetet, men den følte sig ikke kompetent og havde heller ikke Tid til at trænge fuldstændig ind i Forholdet, den antydede Muligheden af, at der skulde nedsættes en Kommission til Undersøgelse af dette Forhold. Nu synes jeg, det ikke havde hastet mere med disse Lønninger, end at vi godt kunde have afventet Resultatet af en saadan Kommissions Undersøgelser.

Man kan ganske vist sige, at der er ved dette Lovforslag heller ikke foregrebet noget, da Lovforslaget kun angaar et midlertidigt Lønningstillæg, og vi kunne derfor, fordi vi vedtage det, godt nedsætte en saadan Kommission og se dens Resultat. Hertil skal jeg sige, at det midlertidige nok i det mindste skal blive det endelige, og at jeg synes, de store Lønningslove, vi i sin Tid vedtog, skulde have

givet os nogen Erfaring. Nu anstrenge vi os for indenfor de forskellige Etater at finde Besparelser i Administrationen. Det er et vanskeligt Stykke Arbejde, særlig da man ikke altid staar overfor Villighed fra den paagældende Etats Folk til at afgive Støtte for saadanne Reformers. Det er givet, at der ikke kan findes Besparelser indenfor en Etat eller Institution, uden at man faar Hjælp fra den paagældende Institutions Embedsmænd. Men der er den Forskel, at naar man stiller i Udsigt, at man er villig til at give en Lønreform, men først vil undersøge, om der kan finde Besparelser Sted, faar man den paagældende Institutions Embeds- og Bestillingsmænd til velvillige og interesserede Medarbejdere, men hvis man først giver dem et Løntillæg og bagetter vil søge at finde Besparelser, vil man have dem som vrangvillige Medarbejdere eller som ligefremme Modstandere. Vi burde have lært saa meget af Lovgivningens Gang, at vi forstod dette. Det er rigtigt, at selv om vi faa et Resultat af Kommissionens Undersøgelse, kan dens Virkning ikke komme til at foreligge før efter nogen Tids Forløb, men det er heller ikke det afgørende, det afgørende er, at naar vi have Resultatet af Undersøgelsen, kunne vi se, hvad der kan naas i Retning af Besparelser, og saa kunne vi overse Forholdene.

Hvorvidt der ogsaa kan finde Besparelser Sted paa Landbohøjskolen og Polyteknisk Lærestanstalt, skal jeg ikke udtale mig om, thi det har Finanslovkommissionen ikke turdet udtale nogen Mening om, men jeg ved, og det er ogsaa fremhævet i Finanslovbetænkningen, at Lærerne ved Universitetet have et betydeligt mindre Timeantal end Lærerne ved Landbohøjskolen og Polyteknisk Lærestanstalt. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) siger ganske vist, at Universitetslærernes Arbejde ikke kan maales ved Timeantallet, fordi mange af dem ogsaa have et betydeligt Laboratoriearbejde. Dertil skal jeg sige, at det Laboratoriearbejde, som Lærerne have paa Polyteknisk Lærestanstalt og paa Landbohøjskolen, hvor jeg er kendt, neppe er mindre, og derfor tror jeg alligevel, at man nogenlunde kan dømme ved en Sammenligning af Timetallene de forskellige Steder. Det er ogsaa en beklagelig Kendsgerning, at trods det store Lærerspersonale ved Universitetet, er der ingen Elever, der behøve saa megen Manuduktion som netop Universitetets, medens Vejledningen for Ele-